

16 Μαρτίου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

JOSEPH SAID SAAD ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσείοντες,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 5506, 5507).

- Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκιου (2,207 γραμμάρια σκευάσματος που περιείχε 38.3% ηρωίνη) με σκοπό την προμήθειά του σε άλλο πρόσωπο κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(2), 6(1)(3), 30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 όπως ετροποποιήθη με τον Νόμο 67/83, κα του άρθρου 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 — Επιβολή ποινής φυλάκισης πέντε χρόνων στον κάθε κατηγορούμενο, στη δεύτερη κατηγορία, κατάσχεση της ηρωίνης και δημευση του αυτοκινήτου το οποίο εσχέτιζετο με τα αδικήματα — Επικυρώθηκε από το Εφετείο. 5
- Λέξεις και Φράσεις — "Συναυτουργός". 10
- Απόδειξη — Μαρτυρία συναυτουργού, ενισχυτική μαρτυρία και ορθή προειδοποίηση — Τρόπος προσέγγισης μαρτυρίας συναυτουργού από το Δικαστήριο. 10
- Απόδειξη — Ενισχυτική μαρτυρία — Ποιές ιδιότητες πρέπει να έχει κάποια μαρτυρία για να χαρακτηριστεί ως ενισχυτική — Ποιά η νέα προσέγγιση των Δικαστηρίων σχετικά με μάρτυρες των οποίων η μαρτυρία χρειάζεται ενίσχυση — Εκτενής αναφορά στην Κυπριακή και Αγγλική Νομολογία. 15
- Απόδειξη — Αποδεικτική αξία της ενισχυτικής μαρτυρίας αναφορικά με την μαρτυρία συναυτουργού — Ποικίλλει ανάλογα με το περιεχόμενο και τη βεβαιότητα που δημιουργεί για την αξιοπιστία του συναυτουργού, θέματα που ανάγονται κατ' εξοχήν στην κρίση του εκδικάζοντος δικαστηρίου. 20
- Απόδειξη — Καταγραφή μαρτυρίας που το Κακουργιοδικείο έκρινε ότι δεν ήταν αποδεκτή και που δεν αποτελούσε μέρος του σχεπτικού της απόφασης — Δεν θεωρήθηκε ότι αποτελεί ουσιαστική παρατυπία. 20
- Αποφάσεις πρωτόδικων δικαστηρίων αναφορικά με ζητήματα που σχετίζονται με τη συμμετοχή μαρτύρων — Είναι επιθυμητό και πολύ βοηθητικό να προσδιορίζουν ότι το πρωτόδικο δικαστήριο 25

εξέτασε και απεφάσισε αυτά τα ζητήματα, λόγω της ζωτικής σημασίας που έχουν στη συζήτηση εφέσεων ενάντια σε καταδίκη.

5 Μετά από πληροφορίες που είχαν οι τελωνειακές αρχές για ναρκωτικά κρυμμένα σε αυτοκίνητο Mazda το οποίο ήλθε στη Λάρνακα από το Λίβανο στις 3 Ιουλίου 1991 προέβησαν μαζί με αστυνομικούς σε έρευνα και διαπίστωσαν ότι στο δοχείο καυσίμων υπήρχε ξένο αντικείμενο. Το εν λόγω αυτοκίνητο μεταφέρθη στο γκαράζ της Mazda όπου στο χώρο καυσίμων του ανακαλύφθηκε μολυβδένιο κουτί μέσα στο οποίο υπήρχε δεύτερο κουτί στο οποίο βρέθηκαν τα ναρκωτικά τυλιγμένα σε αλουμινόχαρτο. Το αυτοκίνητο Mazda αγοράσθηκε στο Λίβανο από κάποιον έμπορο αυτοκινήτων, Μ.Κ.1, από τον δεύτερο εφεσεύοντα για λογαριασμό του πρώτου εφεσεύοντα και για χρήση του στην Κύπρο. Την αγορά του συγκεκριμένου αυτοκινήτου το οποίο ήταν υπό επιδιόρθωση πρότεινε ο ίδιος ο Μ.Κ.1 στον δεύτερο εφεσεύοντα ο οποίος όταν το αγόρασε ζήτησε να πάρει το δοχείο καυσίμων λέγοντας ότι υπήρχε νερό στη βενζίνη. Ο Μ.Κ.1 δέχθηκε και ο δεύτερος εφεσεύων το επέστρεψε σε λίγες μέρες και επανατοποθετήθηκε στο αυτοκίνητο το οποίο στη συνέχεια στάληκε στην Κύπρο στον πρώτο εφεσεύοντα.

20 Το Κακούργιοδικείο αφού αξιολόγησε τη μαρτυρία της κατηγορούσας Αρχής σε συνάρτηση με τη μαρτυρία του Μ.Κ.1 σύμφωνα με την οποία γνώριζε ότι το δοχείο της βενζίνης δεν είχε πρόβλημα και ότι γνώριζε ή υποψιαζόταν για την τοποθέτηση των ναρκωτικών σ' αυτό κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο Μ.Κ.1 ήταν συναυτουργός. Το Κακούργιοδικείο αφού προέβη στην ορθή προειδοποίηση προς τον εαυτό του ότι είναι επικίνδυνο να βασιστεί στην μαρτυρία του Μ.Κ.1 και καθοδηγούμενο από τις αρχές που διέπουν την αναγκαιότητα για ενισχυτική μαρτυρία αναφορικά με την μαρτυρία συναυτουργών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η μαρτυρία της κατηγορούσας Αρχής ενίσχυε τη μαρτυρία του Μ.Κ.1 και την έκανε αξιόπιστη σε αντίθεση με τη μαρτυρία των κατηγορουμένων, τους οποίους καταδίκασε επιβάλλοντάς τους τις πιο πάνω ποινές.

35 Σε εφέσεις τους εναντίον της καταδίκης - οι εφέσεις εναντίον της ποινής αποσύρθηκαν - οι εφεσεύοντες ισχυρίσθηκαν ότι το Κακούργιοδικείο κατέληξε σε λανθασμένα και/ή παράλογα συμπεράσματα, σε συμπεράσματα που δεν μπορούσαν να εξαχθούν από τη μαρτυρία και ότι υπήρχε ουσιωδώς πλημμελής απονομή της δικαιοσύνης.

40 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και απεφάνθηκε ότι:

1. Η νομική προσέγγιση του Κακούργιοδικείου αναφορικά με το θέμα της αποδοχής της μαρτυρίας του συναυτουργού είναι απόλυτα ορθή.

2. Ορθά το Κακούργιοδικείο αναζήτησε ενισχυτική μαρτυρία

πριν ενεργήσει με βάση τη μαρτυρία του συναυτουργού ενόψει των αντιφάσεων του που απέβλεπαν στην παρουσίασή του ως αμέτοχου στη διάπραξη των εγκλημάτων.

3. Η απόφαση του Κακουργιοδικείου είναι πλήρως αιτιολογημένη. Η ενισχυτική μαρτυρία όχι μόνο υπήρχε αλλά και επεσημάνθη με κάθε δυνατή λεπτομέρεια.

5

4. Η καταγραφή της μη αποδεκτής μαρτυρίας δεν χρησιμοποιήθηκε σαν μέρος του σκεπτικού της απόφασης και δεν αξίζει περισσότερης εξέτασης όντας μία ασήμαντη λεπτομέρεια στενογραφικού λάθους.

5. Το Κακουργιοδικείο δεν προέβη στην χρησιμοποίηση της κατάθεσης του ενός των εφεσειόντων εναντίον του άλλου. Εκείνο που έγινε ήταν η αντιμετώπιση των εφεσειόντων σε σχέση με τις καταθέσεις τους για να διαπιστωθούν τυχόν αντιφάσεις, ένα στοιχείο που εσχετιζέτο με την αξιοπιστία των.

10

Οι εφέσεις απορρίπτονται.

15

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

R v Beck [1982] 1 All E.R. 807·

Davies v D.P.P. [1954] 1 All E.R.507·

Demetriou v The Republic, 1961 C.L.R. 309·

20

Zacharias v The Republic, 1962 C.L.R. 52·

Liatsos v The Police (1968) 2 C.L.R. 15·

Vouniotis v The Republic (1975) 2 C.L.R. 34·

Psaras v The Police (1987) 2 C.L.R. 132·

25

Attorney General of Hong Kong v Pink [1987] 2 All E.R.488·

D.P.P. v Hester [1972] 3 All E.R. 1056 (H.L.)·

D.P.P. v Kilbourne [1973] A.C. 729 (H.L.)·

Boardman v D.P.P. [1974] 3 All E.R. 807 (H.L.)·

30

R v Turner, 61 Cr. App. Rep. 67·

R v Baskerville [1916] 2 K.B. 658·

R v Mullins (1848) 3 COX cc 526·

Γκουλιάς v. Δημοκρατίας (1989) 2 Α.Α.Α. 258·

35

R v Spencer [1986] 2 All E.R. 928·

Peristianis v The Police (1969) 2 C.L.R. 137·

Flourentzou v The Police (1973) 2 C.L.R. 526·

Fourti & Others v The Republic (1980) 2 C.L.R. 152·

Turner v. Blunden [1986] 2 All E.R. 75.

5 **Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.**

10 Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Joseph Said Saad και άλλο οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 6 Αυγούστου, 1991 από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 13109/91) στην κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου κατά παράβαση των 2, 3, 6 (1) (2), 30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977 (Νόμος 29/77) και στην 15 κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου προς τον σκοπό όπως το προμηθεύσουν σε άλλο πρόσωπο κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (3), 30 και 31 του πιο πάνω νόμου καταδικάστηκαν από τον Καλλή, Π.Ε.Δ., τον Σ. Νικολαΐδη, Α.Ε.Δ. και τον Πασχαλίδη, Ε.Δ. σε φυλάκιση 5 ετών στη δεύτερη κατηγορία χωρίς να επιβληθεί ποινή στην πρώτη κατηγορία.

20

N. Κληρίδης με Κ. Κακουλλή, για τους εφεσείοντες.

A. M. Αγγελίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

25 Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Μετά από ακροαματική διαδικασία οι εφεσείοντες βρέθηκαν ένοχοι των δύο πιο κάτω κατηγοριών που αντιμετώπιζαν:

30 "(1) Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως 'Α' του Μέρους Ι του Πρώτου Πίνακος κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 6(1)(2), 30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 ως ετροποποιήθη υπό του Νόμου 67/83, και άρθρου 20 του Ποινικού Κώδικος Κεφ. 154.

(β) Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως 'Α' του Μέρους I του Πρώτου Πίνακος προς τον σκοπόν όπως προμηθεύουν τούτο εις έτερον πρόσωπον κατά παράβασιν των άρθρων 2, 3, 6(1)(3), 30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 ως ετροποποιήθη με τον Νόμο 67/83, και άρθρου 20 του Ποινικού Κώδικος Κεφ. 154."

5

Το ελεγχόμενο φάρμακο, αντικείμενο του κατηγορητηρίου, αποτελείτο από 2,207 γραμμάρια σκευάσματος που περιείχε 38.3% διαμορφίνη γνωστή ως ηρωίνη και ο τόπος κατοχής του ήταν η Λάρινακα.

10

Το Κακουργιοδικείο, αφού άκουσε το συνήγορο και εξέτασε την έκθεση του Γραφείου Ευημερίας για τους κατηγορουμένους, επέβαλε σε αυτούς, μετά που στάθμισε κάθε σχετικό με την επιμέτρηση της ποινής, παράγοντα, φυλάκιση πέντε ετών πάνω στη δεύτερη κατηγορία. Δεν επέβαλε ποινή για την πρώτη κατηγορία επειδή τα συστατικά στοιχεία της υπήρχαν στην κατηγορία για την οποία επέβαλε ποινή. Διέταξε δε την κατάσχεση της ηρωίνης και κατ' εφαρμογή του άρθρου 31(1) του Νόμο Αρ. 29 του 1977, διάταξε τη δήμευση του αυτοκινήτου επειδή κατά τη γνώμη του σχετιζέτο με τα αδικήματα.

15

20

Εναντίον της καταδίκης αυτής και της ποινής, οι εφεσείοντες καταχώρησαν τις παρούσες εφέσεις με ταυτόσημους λόγους εφέσεως, οι εφέσεις όμως εναντίον της ποινής αποσύρθηκαν. Οι λόγοι εφέσεως είναι οι πιο κάτω:

25

"1. Το Πρωτόδικο Δικαστήριο κατέληξε σε λανθασμένα και/ή παράλογα συμπεράσματα.

30

2. Το Πρωτόδικο Δικαστήριο κατέληξε σε συμπεράσματα τα οποία δεν μπορούσαν να εξαχθούν από την υπάρχουσα μαρτυρία.

3. Το Πρωτόδικο Δικαστήριο βασίστηκε σε λανθασμένες και/ή ψευδείς και/ή αντιφάσκουσες μαρτυ-

35

ρίες.

4. Το Πρωτόδικο Δικαστήριο δεν σχολίασε καν ισχυρισμούς της υπεράσπισης αναφορικά με την ψευδή κατάθεση του μάρτυρα κατηγορίας, 1.
5. Η καταδίκη του Εφεσείοντος επί των κατηγοριών είναι εσφαλμένη νομικώς και πραγματικώς και δέον όπως ακυρωθή καθ' ότι υπήρξε κατά την διαδικασίαν ουσιωδώς πλημμελής απονομή της Δικαιοσύνης δια τους ακόλουθους λόγους:
- 10 (α) Το Πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα απεδέχθη ότι απεδείχθησαν τα συστατικά στοιχεία των αδικημάτων και εις τας δύο κατηγορίας εναντίον του εφεσείοντος.
- 15 (β) Το Πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα απεδέχθη την μαρτυρίαν του μάρτυρος κατηγορίας 1 και εστηρίχθη επ' αυτής ενώ ο μάρτυς αυτός υπήρξεν αναξιόπιστος εις τοιούτον βαθμόν ώστε να μη δύναται να γίνη αποδεκτή η μαρτυρία του.
- 20 (γ) Το Πρωτόδικο Δικαστήριο παρέλειψε να αιτιολογήση την απόφαση του ν' αποδεχθή την μαρτυρίαν του μάρτυρος κατηγορίας 1 κατά παράβασιν του Α.30(2) του Συντάγματος και/ή παρέλειψε να την αξιολογήση επαρκώς και/ή καθόλου.
- 25 (δ) Το Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι υπήρχε ενισχυτική μαρτυρία της μαρτυρίας του μάρτυρος κατηγορίας 1 και την απεδέχθη.
- 30 (ε) Το Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι η μαρτυρία του εφεσείοντος ήταν πλασματική και αναληθής και την απέρριψε.
- (ζ) Η πρωτόδικη απόφαση εκδόθηκε με εσφαλμένη

καθοδήγηση αναφορικά με την ύπαρξιν τεκμηρίων ενοχής εις βάρος του εφεσείουτος."

Τα γεγονότα, όπως διαπιστώθηκαν από την προσαχθείσα μαρτυρία και μετά από εκτίμηση της αξιοπιστίας των διαφόρων μαρτύρων είναι τα ακόλουθα.

5

Νωρίς το πρωί στις 3 Ιουλίου 1971, έφθασε στο λιμάνι της Λάρνακας από το Τζιούνι του Λιβάνου το πλοίο "Victory I", μεταφέροντας επιβάτες και δύο αυτοκίνητα, ένα Honda Civic και ένα Mazda άσπρο 323. Ο παραλήπτης του πρώτου αυτοκινήτου ήταν η Κυριακού Mourharbel και του δεύτερου, ο πρώτος εφεσείων. Μέσα στις διατυπώσεις παραλαβής του αυτοκινήτου ήτο και η έκδοση ασφαλιστικού εγγράφου για το οποίο ο πρώτος εφεσείων, ο οποίος δήλωσε το επάγγελμα του ως μηχανικού, παρουσιάστηκε ως ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου Mazda. Η ασφάλεια την οποία ήθελε να καλύπτει ήτο για ζημιά και αναφορικά με τη διάρκεια της ασφάλειας ζήτησε τρεις μήνες. Δήλωσε ως τιμή αγοράς του αυτοκινήτου, το οποίο είχε αγοράσει δύο μήνες νωρίτερα το ποσό των U.S.\$9,000. Αφού δε πλήρωσε ο ίδιος τα ασφάλιστρα που ανήρχοντο σε £44.73 σεντς, παρέλαβε το αυτοκίνητο του και του εξεδόθη άδεια προσωρινής εισαγωγής αυτοκινήτου που ίσχυε για ενενήντα μέρες από τις 3 Ιουλίου 1991.

10

15

20

Στη συνέχεια οι τελωνειακές αρχές, αφού ήλεγξαν τον αριθμό της μηχανής και του σώματος του αυτοκινήτου, με βάση πληροφορίες που είχαν ότι μέσα στο αυτοκίνητο υπήρχαν κρυμμένα ναρκωτικά, άρχισαν να ερευνούν το αυτοκίνητο με τη βοήθεια σκύλλου, ειδικά εκπαιδευμένου στην ανεύρεση ναρκωτικών. Η συμπεριφορά του σκύλλου έκαμε τους τελωνειακούς να προβούν σε ενδελεχή έλεγχο. Στην έρευνα αυτή λάμβαναν μέρος τρεις τελωνειακοί και τρεις αστυνομικοί του Τμήματος Ναρκωτικών της Αστυνομίας.

25

30

Πριν αρχίσει η έρευνα ο αστυνομικός Κακούρης, μέσον διερμηνέα, αφού πληροφόρησε τον πρώτο εφεσείουτα για τον σκοπό της έρευνας και του επέστησε την προσοχή του στο νόμο, τον ρώτησε αν γνώριζε αν υπήρχαν

35

μέσα στο αυτοκίνητο ναρκωτικά, και αυτός απάντησε "μπορεί να έχει, μπορεί να μη έχει, το αυτοκίνητο δεν είναι δικό μου". Όταν ρωτήθηκε ποιού είναι το αυτοκίνητο, απάντησε "Το έστειλε ο Bosleiman, γιατί ενοικιάζω αυτοκίνητο από την Κύπρο και πληρώνω πολύ ακριβά". Την
5 ίδια στιγμή έβγαλε από το πορτοφόλι του μια σημείωση πάνω στην οποία υπήρχαν δύο αριθμοί τηλεφώνου του Bosleiman, στο Λίβανο και της συζύγου του στη Λεμεσό. Αφού ερεύνησαν το αυτοκίνητο διαπίστωσαν ότι μέσα στο
10 αποθηκευτικό δοχείο των καυσίμων υπήρχε ξένο αντικείμενο.

Πήραν τότε το δοχείο στο γκαράζ της Mazda, και εκεί ο υπεύθυνος του γκαράζ, αφού το σύγκρινε με ένα άλλο καινούργιο διαπίστωσε ότι ήτο παραβιασμένο, ότι είχε περισσότερο βάρος και ότι είχε ένα στρώμα περισσότερο μοτο-
15 γιάς. Ο μηχανικός Γιανάκης Πογιατζής το άνοιξε με ψαλλίδι και σφυρί, και τότε φάνηκε ένα μολυβδένιο κουτί στο πάνω μέρος του αποθηκευτικού αυτού χώρου μέσα στο οποίο υπήρχε δεύτερο κουτί, όπως τον τενεκκέ. Πάλιν ο ίδιος αστυνομικός επέστησε την προσοχή του πρώτου
20 εφεσείοντα στο νόμο και ο τελευταίος απάντησε "Όπως σου είπα προηγουμένως, το αυτοκίνητο δεν είναι δικό μου, είναι του George Bosleiman". Στη συνέχεια το δοχείο αυτό μαζί με το δεύτερο κουτί μεταφέρθηκαν στο Αρχιτε-
λωνείο και από εκεί στο γραφείο του ΤΑΕ Λάρνακας.

Ανοίχθηκε το κουτί και μέσα σε αυτό βρέθηκαν τέσσε-
25 ρα σακούλια, το κάθε ένα περιτυλιγμένο με αλουμινόχαρτο. Έγινε πρόχειρη ανάλυση δείγματος από το κάθε ένα από τα τέσσερα σακούλια και βρέθηκε ότι πρόκειται για ηρωίνη. Το περιεχόμενο των σακουλιών αυτών εξετάστηκε από την Κυβερνητική Χημικό και βρέθηκε ότι περιείχε
30 ηρωίνη σε ποσοστό 38.3%.

Όπως ανέφερε και το Κακουργιοδικείο για το πως βρέθηκαν τα τέσσερα σακούλια μέσα στο δοχείο βενζίνης του αυτοκινήτου υπήρχε η μαρτυρία ενώπιον του, του George Ali Bosleiman ο οποίος είναι έμπορος αυτοκινήτων στο Λίβανο. Γνώριζε το δεύτερο εφεσείοντα και μέσω
35 του γνώρισε και τον αδελφό του, τον πρώτο εφεσείοντα.

Μια μέρα ο δεύτερος εφεσείων του είπε ότι ήθελε να αγοράσει ένα αυτοκίνητο για τον αδελφό του γιατί ήταν στην Κύπρο και ενοικίαζε αυτοκίνητα και του στοίχιζαν πολύ. Ο μάρτυρας του πρότεινε ένα Mazda, το οποίο βρισκόταν για επιδιόρθωση. Η τιμή ήταν U.S.\$7000, πλήρωσε U.S.\$1000 προκαταβολή και το υπόλοιπο θα πληρώνετο στην Κύπρο. Στη διάρκεια της επιδιόρθωσης ο δεύτερος εφεσείων ζήτησε από το μάρτυρα να του δώσει το δοχείο αποθήκευσης βενζίνης λέγοντας του ότι υπήρχε νερό στη βενζίνη. Το αφαίρεσε και το έδωσε στο δεύτερο εφεσείο-ντα ο οποίος το επέστρεψε σε λίγες μέρες και ο μηχανικός του το έβαλε ξανά στο αυτοκίνητο.

Με εντολή του δεύτερου εφεσείο-ντα το αυτοκίνητο στάλθηκε στην Κύπρο στον πρώτο εφεσείο-ντα. Στάλθηκε αντίγραφο του διαβατηρίου του στο μάρτυρα μέσω του δεύτερου εφεσείο-ντα και ο μάρτυρας φρόντισε για την εγγραφή του αυτοκινήτου στο όνομα του εφεσείο-ντα. Σύμφωνα με τις οδηγίες του δεύτερου εφεσείο-ντα έστειλε το αυτοκίνητο στον πρώτο εφεσείο-ντα στην Κύπρο. Στο μεταξύ ο δεύτερος εφεσείο-ντας ήλθε στην Κύπρο και όταν έφθασε στην Κύπρο τηλεφώνησε στο μάρτυρα να φορτώσει το αυτοκίνητο και να το στείλει στην Κύπρο.

Το Κακουργιοδικείο αφού αξιολόγησε τη μαρτυρία της κατηγορούσης Αρχής αρχίζοντας με το ερώτημα κατά πόσο ενόψει του περιεχομένου της καταθέσεως του Bosleiman, ήτο συναυτουργός. Για τον σκοπό αυτό αναφέρθηκε στην Αγγλική υπόθεση *R. v. Beck* [1982]1 All E.R. 807, σύμφωνα με την οποία η κλασσική διατύπωση του κανόνα που διέπει το ζήτημα αυτό που υιοθετήθηκε στην υπόθεση *Davies v. D.P.P.* [1954]1 All E.R. 507, ο όρος συναυτουργός σημαίνει πρόσωπο που είναι *participes criminis* στο ειδικό ποινικό αδίκημα που βρίσκεται στο Κακουργιοδικείο, ή πρόσωπα που "παρέχουν συνδρομή" ή "παρακινούν" ή "συμβουλεύουν ή προαγάγουν" τη διάπραξη του ποινικού αδικήματος. Σε κατηγορία για κλοπή, πρόσωπα που πήραν στην κατοχή τους τα κλοπιμαία και σε δίκη του κλέφτη, πρόσωπα που δέχτηκαν τα κλοπιμαία από τα χέρια του κλέφτη. Ας σημειωθεί ότι οι αρχές αυτές υιοθετήθηκαν στην δική μας υπόθεση *Demetriou v. The*

Republic, 1961 C.L.R. 309.

Το Κακούργιοδικείο προχώρησε και είπε:

"Λάβαμε υπόψη μας τις πιο πάνω αρχές σε συνάρτηση με τη μαρτυρία του Μ.Κ.1 και ειδικά:

- 5 (1) Ότι γνώριζε ότι το τάγγι της βενζίνης δεν είχε κανένα πρόβλημα.
- (2) Ότι ο κατηγορούμενος 2 του είπε ότι έβαλε μέσα στο τάγγι 4-5 κιλά ναρκωτικά και
- 10 (3) Παρόλον που ο Μ.Κ.1 δεν κατάλαβε αν ο κατηγορούμενος 2 μιλούσε στα σοβαρά ή στα αστεία υποψιάστηκε ότι κάτι θα έβαλε μέσα στο τάγγι διότι το αυτοκίνητο δεν είχε κανένα πρόβλημα προηγουμένως με το τάγγι του.

15 Καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο Μ.Κ.1 είναι συναυτουργός γιατί τουλάχιστον μπορεί να περιληφθεί στην κατηγορία των προσώπων που παρέχουν συνδρομή στη διάπραξη του αδικήματος."

20 Το θέμα που διέπει τον τρόπο προσέγγισης της μαρτυρίας συναυτουργού από ένα Δικαστήριο, εξετάστηκε στην υπόθεση *Zacharias v. The Republic*, 1962 C.L.R. 52, στην οποία ο Δικαστής Βασιλειάδης είπε τα πιο κάτω:

25 "1. Όταν το πρωτόδικο δικαστήριο εξετάζει τη μαρτυρία ενός μάρτυρα που μπορεί να 'ναι ή να μην είναι συναυτουργός στην υπόθεση, το Δικαστήριο οφείλει πρώτα να αποφασίσει κατά πόσο ο μάρτυρας είναι κατά την άποψη του συναυτουργός.

30 2. Όταν ο μάρτυρας είναι προφανώς συναυτουργός, ή το δικαστήριο τον θεωρεί τέτοιο, το επόμενο ερώτημα που μπαίνει είναι κατά πόσο, αξιολογώντας την αξιοπιστία του, το δικαστήριο είναι ή δεν

είναι διατεθειμένο να βασιστεί στη μαρτυρία του χωρίς ενίσχυση. Σχετικά με αυτό, το δικαστήριο έχει νομική υποχρέωση να υπενθυμίσει στον εαυτό του ότι ένας συναυτουργός είναι σπιλωμένος μάρτυρας, που η μαρτυρία του μπορεί να επηρεάζεται από τη σχέση του με το έγκλημα· και ότι επομένως είναι επικίνδυνο να βασιστεί στη μαρτυρία του χωρίς ενίσχυση.

5

3. Όταν όμως, παρά μια τέτοια προειδοποίηση, το δικαστήριο νομίζει ότι μπορεί να δεχτεί τη μαρτυρία του συγκεκριμένου τούτου συναυτουργού, κι αισθάνεται ότι μπορεί με σιγουριά να στηριχτεί στη μαρτυρία του χωρίς ενίσχυση, το δικαστήριο έχει από το νόμο δικαίωμα να το κάνει, δεδομένου βέβαια ότι η υπόθεση δεν ανήκει στην κατηγορία εκείνη των περιπτώσεων που η ενίσχυση απαιτείται από τον ίδιο το νόμο ανεξάρτητα από τη συμμετοχή του μάρτυρα στο έγκλημα.

10

15

4. Αν όμως το δικαστήριο αισθάνεται ότι δεν θα' ταν διατεθειμένο να βασιστεί στη μαρτυρία ενός συναυτουργού χωρίς άλλο στήριγμα, το δικαστήριο πρέπει ν' αναζητήσει ενίσχυση από ανεξάρτητη μαρτυρία (ξεχωριστή από μαρτυρία που προέρχεται από άλλο συναυτουργό) η οποία όχι μόνο να στηρίζει την εκδοχή του συναυτουργού σχετικά με τη διάπραξη του αδικήματος, αλλά και να συνδέει ή να τείνει να συνδέσει τον κατηγορούμενο με το αδίκημα. Κι η απόφαση πρέπει να προσδιορίζει πού το δικαστήριο βρήκε μια τέτοια ενίσχυση.

20

25

Επειδή η προσέγγιση του πρωτόδικου δικαστηρίου σε όλα αυτά τα ζητήματα έχει ζωτική σημασία στην συζήτηση των εφέσεων ενάντια σε καταδίκη, είναι επιθυμητό και πολύ βοηθητικό να δείχνει η απόφαση ότι το πρωτόδικο δικαστήριο εξέτασε και αποφάσισε όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τη συμμετοχή ενός μάρτυρα στην υπόθεση."

30

35

Σειρά υποθέσεων ασχολήθηκε με τις αρχές που διέ-

5 πουν τον τρόπο προσέγγισης μαρτυρίας συναυτουργού.
 Και σε ότι αφορά τις Κυπριακές αποφάσεις αναφορά
 μπορεί να γίνει στις υποθέσεις *Liatsos v. The Police*
 (1968)2 C.L.R. 15, *Vouniotis v. The Republic* (1975)2 C.L.R.
 34, *Psaras v. The Police* [1987] 2 C.L.R. 132. Αξίζει να ανα-
 10 φερθούμε και στην υπόθεση *Attorney General of Hong*
Kong v. Wong Murk Pink [1987] 2 All E.R. 488, μια από-
 φαση του Ανακτοβουλίου της Αγγλίας, και στην οποία γί-
 νεται αναφορά σε δύο αποφάσεις της Βουλής των Λόρδων
 15 που ασχολήθηκαν με το θέμα αυτό. (Βλέπε *D.P.P. v Hester*
 [1972] 3 All E.R. 1056 (H.L.), *D.P.P. v. Kilbourne* [1973]
 A.C. 729 (H.L.), *Boardman v. D.P.P.* [1974] 3 All E.R. 807
 (H.L.), *R. v. Turner*, 61 Cr. App. Rep. 67.) Θα αναφερθού-
 με εδώ στο σχετικό απόσπασμα από τη σύνοψη του εκδότη
 20 στην υπόθεση Hong Kong (πιο πάνω), το οποίο το Κα-
 κουργιοδικείο με τη γνωστή του εργατικότητα μετάφρασε
 στα ελληνικά:

20 "Στις υποθέσεις εκείνες όπου οι ένορκοι έπρεπε να
 προειδοποιούνται για τον κίνδυνο καταδίκης με βάση
 τη μαρτυρία υπόπτων μαρτύρων όπως οι συναυτουρ-
 γοί που δεν ενισχύεται από άλλη μαρτυρία, δεν υπάρχει
 νομικός κανόνας ότι είναι αναγκαίο για το δικαστή να
 καθοδηγήσει τους ένορκους να εξετάσουν κατά πόσο η
 25 μαρτυρία του ύποπτου μάρτυρα είναι αξιόπιστη προ-
 τού εξετάσουν κατά πόσο οποιαδήποτε άλλη μαρτυρία
 είναι ενισχυτική της κατάθεσης του ύποπτου μάρτυρα.
 Είναι ακριβώς γιατί η μαρτυρία ενός ύποπτου μάρτυρα
 30 μπορεί να είναι αμφισβητήσιμης αξιοπιστίας που οι
 ένορκοι έπρεπε να προειδοποιούνται για τον κίνδυνο
 καταδίκης πάνω σε αυτή τη μαρτυρία αν δεν ενισχύεται
 από άλλη. Η ενισχυτική μαρτυρία δεν σημαίνει απαραί-
 τητα πως θα καταστήσει αξιόπιστη τη μαρτυρία του
 ύποπτου μάρτυρα αλλά δυνατόν να βοηθήσει στην
 35 εδραίωση της αξιοπιστίας της. Εν τούτοις η μαρτυρία
 ενός υπόπτου μάρτυρα έστω και αν έχει ενισχυθεί από
 άλλη ανεξάρτητη μαρτυρία δεν οδηγεί αφ' εαυτής στην
 καταδίκη εάν δεν είναι αποδεκτή ως αληθής - - -"

Προχώρησε δε στο πιο κάτω συμπέρασμα:

"Αφού λάβαμε υπόψη μας την κάθε πτυχή της μαρτυρίας του Μ.Κ.1 και ιδιαίτερα την απουσία απόλυτης σύμπτωσης ανάμεσα στην ένορκη μαρτυρία του και στην κατάθεση του στην Αστυνομία (τεκμ. 1) και αφού έχουμε δεόντως υπενθυμίσει και προειδοποιήσει τους εαυτούς μας ότι είναι επικίνδυνο να βασιστούμε στη μαρτυρία συναυτουργού χωρίς ενίσχυση δεν είμαστε διατεθειμένοι να βασιστούμε πάνω στη μαρτυρία του Μ.Κ.1 χωρίς ενισχυτική μαρτυρία που να συνδέει τους κατηγορούμενους με τη διάπραξη των υπό κρίση εγκλημάτων."

Η προειδοποίηση αυτή του Κακουργιοδικείου ως προς τα εχέγγυα για να βασιστεί αυτό πάνω στη μαρτυρία συναυτουργού είναι ορθή και δεν ευσταθεί ο λόγος εφέσεως που προβλήθηκε από μέρους των εφεσεϊόντων ότι το Κακουργιοδικείο ακολούθησε εσφαλμένη καθοδήγηση γιατί όπως έγινε εισήγηση έπρεπε πρώτα να εξεταστεί η αξιοπιστία του συναυτουργού και μετά να αναζητηθεί ενισχυτική μαρτυρία. Ασχολήθηκε δε το Κακουργιοδικείο με το τί αποτελεί ενισχυτική μαρτυρία και παραθέτουμε ολόκληρο το απόσπασμα:

"Στην *BECK* (πιο πάνω) έχει αναφερθεί ότι η κυριώτερη αυθεντία πάνω στο ζήτημα της ενισχυτικής μαρτυρίας είναι υπόθεση *R. v. Baskerville* [1916] 2 K.B. 658, στην οποία ειπώθηκαν τα πιο κάτω:

'Ενισχυτική μαρτυρία πρέπει να είναι ανεξάρτητη μαρτυρία που θίγει τον κατηγορούμενο συνδέοντάς τον ή τείνοντας να τον συνδέσει με το ποινικό αδίκημα. Με άλλα λόγια, πρέπει να 'ναι μαρτυρία που τον εμπλέκει, δηλαδή που επιβεβαιώνει σε κάποιο ουσιώδες σημείο, όχι μόνο τη μαρτυρία ότι διαπράχθηκε το αδίκημα αλλά κι ότι διαπράχθηκε από τον κατηγορούμενο. Συνεπόμενα, το κριτήριο που εφαρμόζεται για τον καθορισμό της φύσης και του βαθμού της ενίσχυσης είναι το ίδιο, ανεξάρτητα αν η περίπτωση ανήκει στον κανόνα πρακτικής που εισήγαγε το κοινοδίκαιο ή στην κατηγορία εκείνη των αδικημάτων που η ενίσχυση απαιτείται από τη νομο-

θεσία - - - Η ενίσχυση δεν χρειάζεται να είναι άμεση μαρτυρία ότι ο κατηγορούμενος διέπραξε το αδίκημα· είναι αρκετό αν είναι απλώς περιστατική μαρτυρία της σύνδεσης του με το αδίκημα.'

5 Επίσης στην υπόθεση *BECK* (πιο πάνω) ο δικαστής Λόρδος Ackner είπε:

10 'Η άλλη υπόθεση στην οποία πρέπει να γίνει αναφορά είναι η *R. v. Mullins* [1848] 3 COX CC 526 στη σελίδα 531 στην οποία πολύ ορθά, κατά την κρίση μας, ο δικαστής MAULE είπε ότι ενίσχυση δεν σημαίνει ότι πρέπει να υπάρχει ανεξάρτητη μαρτυρία πάνω σε εκείνο που είπε ο συναυτουργός γιατί σε τέτοια περίπτωση η μαρτυρία του θα ήταν αχρείαστη, γιατί απλά θα ήταν επιβεβαιωτική άλλης ανεξάρτητης μαρτυρίας.'

15

Στην υπόθεση *Βουνιώτη* (πιο πάνω) ο δικαστής κ. Μαλαχτός είπε:

20 Το είδος της ενίσχυσης που χρειάζεται δεν είναι επιβεβαίωση με ανεξάρτητη μαρτυρία ολοκλήρης της αφήγησης του συναυτουργού, γιατί σε τέτοια περίπτωση η μαρτυρία του θα 'ταν άχρηστη (*R. v. Myllins* [1848] 3 COX 526, 531). Εκείνο που χρειάζεται είναι κάποια ανεξάρτητη μαρτυρία που να θίγει τον κατηγορούμενο τείνοντας να τον συνδέσει με το αδίκημα· μαρτυρία δηλαδή, άμεση ή περιστατική που εμπλέκει τον κατηγορούμενο, που επιβεβαιώνει σε κάποιο ουσιώδες σημείο όχι μόνο τη μαρτυρία του συναυτουργού ότι διαπράχθηκε το αδίκημα αλλά επίσης τη μαρτυρία ότι το διέπραξε ο κατηγορούμενος (*R. v. Baskerville* άνω).'

25

30 Στην υπόθεση *ΤΤτουλιάς v. Δημοκρατίας* (1989) 2 Α.Α.Δ. 258, ο δικαστής κ. Πικής είπε:

Τι συνιστά ενισχυτική μαρτυρία αποτέλεσε το θέμα πολλών δικαστικών αποφάσεων τόσο στην Αγγλία

(Βλέπε μεταξύ άλλων, *D.P.P v. HESTER* [1972] 3 All E.R. 1056, *D.P.P. v. KILBOURNE* [1973] 1 All E.R. 456, *R. v. SPENCER* [1986] 2 All E.R. 928), όσο και στην Κύπρο, (Βλέπε μεταξύ άλλων, *Georghios I. Peristianis v. The Police* (1969) 2 C.L.R. 137, *Nicos Flourentzou v. The Police* (1973) 2 C.L.R. 526, *Yiannis Antoniou Vouniotis v. The Republic* (1975) 2 C.L.R. 34, *Fourri & others v. The Republic* (1980) 2 C.L.R. 152), και εξετάστηκε με πολλή λεπτομέρεια από το Πρωτόδικο Δικαστήριο. Η απόφαση του Λόρδου *READING* στην υπόθεση *R. v. BASKERVILLE* [1916] 2 K.B. 658 έχει επανειλημμένα κριθεί ότι συνοψίζει όλα τα στοιχεία τα οποία συνθέτουν την ενισχυτική μαρτυρία. Πρέπει να έχει προέλευση ανεξάρτητη από το μάρτυρα τη μαρτυρία του οποίου αποβλέπει να ενισχύσει και να τείνει να καταδείξει ουσιαστικά ότι όχι μόνο διαπράχθηκε το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται ο υπόδικος, αλλά επίσης ότι εκείνος που το διέπραξε ήταν ο κατηγορούμενος. Όπως υποδεικνύεται στην πρόσφατη δικαστική απόφαση *TURNER v. BLUNDEN* [1986] 2 All E.R. 75 δεν απαιτείται όπως η ενισχυτική μαρτυρία αποδεικνύει αφ' εαυτής τα αμφισβητούμενα γεγονότα ή τα συστατικά στοιχεία του εγκλήματος. Ότι απαιτείται είναι η μαρτυρία να έχει ανεξάρτητη προέλευση από το συνένοχο (*ACCOMPLICE*) και να τείνει να καταδείξει σε μια ή περισσότερες ουσιαστικές λεπτομέρειες ότι διαπράχθηκε το κρινόμενο έγκλημα και ότι ο εγκληματίας είναι ο κατηγορούμενος. (Βλέπε *R. v. BECK* [1982] 1 All E.R. 807).

Δεδομένου ότι πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις η αποδεικτική αξία της ενισχυτικής μαρτυρίας ποικίλλει ανάλογα με το περιεχόμενο της και τη ββαιότητα που δημιουργεί για την αξιοπιστία του συνεργού, θέματα που ανάγονται κατ' εξοχή στην κρίση του εκδικάζοντος δικαστηρίου. Στη σχετικά πρόσφατη αγγλική απόφαση *ATTORNEY GENERAL OF HONG KONG v. WONG MUKPIMK* [1987] 2 All E.R. 488 αμφισβητήθηκε η πατροπαράδοτη προσέγγιση των Δικαστηρίων να εξετάζεται σε

5 πρώτο στάδιο η αξιοπιστία του μάρτυρα, συνενόχου ή υπόπτου, και να αναζητείται ενισχυτική μαρτυρία μόνο όταν ο μάρτυρας κρίνεται κατ' αρχή αξιόπιστος. Η απόφαση υποστηρίζει ότι δεν υπάρχει λογικό έρεισμα στον κατατεμαχισμό της μαρτυρίας για σκοπούς αξιολόγησης της αξιοπιστίας οποιουδήποτε μάρτυρα. Η μαρτυρία πρέπει να κρίνεται ως ενιαίο σύνολο. Το θέμα αυτό εξετάζουμε παρενθετικά επειδή στην προκείμενη υπόθεση το πρωτόδικο Δικαστήριο προέβη σε συγκεκριμένο εύρημα ότι δεν ήταν 10 έτοιμο να δεχθεί το Θεοδόση ως αξιόπιστο μάρτυρα. Στο συμπέρασμα να δεχτούν τη μαρτυρία του άχθηκαν ως άμεσο αποτέλεσμα της μαρτυρίας η οποία εξειδικεύεται ως ενισχυτική."

15 Καθοδηγούμενο από τις πιο πάνω αρχές το Κακούργιοδικείο εξέτασε κατά πόσο η μαρτυρία του Bosleiman, ενισχύετο από άλλη ανεξάρτητη μαρτυρία και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η υπόλοιπη μαρτυρία της κατηγορούσας Αρχής ενίσχυε τη μαρτυρία του μάρτυρα αυτού και 20 αναφέρθηκε ειδικότερα στα πιο κάτω:

"(1) Η ανεύρεση των ναρκωτικών μέσα στο τάγγι γενός που καταμαρτυρεί ότι διαπράχθηκε το αδίκημα.

25 (2) Ο George Bosleiman είπε ότι ο λόγος που ήθελε να αγοράσει ο κατηγορούμενος 1 το αυτοκίνητο ήταν επειδή ενοικίαζε αυτοκίνητα στην Κύπρο και του στοιχίζαν πολύ. Η μαρτυρία της Κατηγορούσας Αρχής (M.K.15) φέρει τον κατηγορούμενο 1 να λέγει - όταν πληροφορήθηκε για το σκοπό της έρευνας του αυτοκινήτου - ότι το αυτοκίνητο 'το έστειλε ο George Bosleiman γιατί ενοικιάζω αυτοκίνητα από την Κύπρο 30 και πληρώνω πολύ ακριβά'.

(3) Το ότι ο κατηγορούμενος 1 επέδειξε ενδιαφέρον για την όσο το δυνατό πιο σύντομη άφιξη του αυτοκινήτου και συγκατατέθηκε να καταβάλει το επιπρόσθετο ποσό για το σκοπό αυτό.

35

(4) Το ότι ο κατηγορούμενος 1 δήλωσε στην υπάλληλο της ασφαλιστικής εταιρείας ότι το αυτοκίνητο ήταν δικό του και το αγόρασε στην τιμή των \$9,000.

(5) Το ότι ο κατηγορούμενος 1 ασφάλισε το αυτοκίνητο για τρεις μήνες και η ασφάλεια ήταν στο όνομά του πληρώνοντας μάλιστα ασφάλιστρα της τάξεως των £44.73.

(6) Το ότι ο κατηγορούμενος 1 ζήτησε - και του δόθηκε - άδεια εισαγωγής για περίοδο τριών μηνών.

(7) Το ότι ο κατηγορούμενος 1 έστειλε φωτοαντίγραφο του διαβατηρίου του στον Μ.Κ.1 μέσω του κατηγορούμενου 2."

Αφού ανέλυσε δε τη μαρτυρία των δύο κατηγορουμένων αξιολόγησε τη μαρτυρία και κατέληξε στο πιο κάτω συμπέρασμα.

"Ουσιαστικά η μαρτυρία της Κατηγορούσας Αρχής, εκτός της μαρτυρίας του Μ.Κ.1, δεν έχει αντικρουσθεί στην αντεξέταση. Δεχόμαστε επομένως τη μαρτυρία των Μ.Κ.2-21 της Κατηγορούσας Αρχής τόσο για το λόγο αυτό - απουσία αντεξέτασης - όσο και γιατί τη βρίσκουμε αξιόπιστη. Οι Μ.Κ.2-21 μας έκαναν πολύ ευνοϊκή εντύπωση στο εδώλιο του μάρτυρα. Αναφορικά τώρα με τη μαρτυρία του Μ.Κ.1 αφού την εξετάσαμε μαζί-και τη συγκρίναμε-με την υπόλοιπη μαρτυρία την οποία εκρίναμε αξιόπιστη και ιδιαίτερα με τα κομμάτια της μαρτυρίας τα οποία θεωρούμε ότι αποτελούν ενίσχυση της φθάνουμε στο συμπέρασμα ότι είναι αξιόπιστη μαρτυρία. Τη δεχόμαστε και θα βασιστούμε πάνω σε αυτή τη μαρτυρία.

Αναφορικά με τη μαρτυρία των κατηγορουμένων αφού ελάβαμε υπόψη τη συμπεριφορά τους στο εδώλιο του μάρτυρα - η μαρτυρία τους ήταν γεμάτη από υπεκφυγές - και τα όσα αναφέρονται σχετικά με την εκδοχή τους στις παραγράφους (1) μέχρι 3 και (α) - (ε) πιο

πάνω την κρίνουμε εντελώς αναξιόπιστη και δεν είμαστε διατεθειμένοι να τη δεχθούμε."

5 Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι η νομική προσέγγιση είναι απόλυτα ορθή. Παρατίθεται στην απόφαση του Κακούργιοδικείου ένα απαίγασμα από τη μακρά σειρά αυθεντιών που καλύπτουν τα θέματα συναυτουργού και ενισχυτικής μαρτυρίας και της ορθής προειδοποίησης την οποία ένα Δικαστήριο πρέπει να δίδει στον εαυτό του προτού ενεργήσει με βάση τέτοια μαρτυρία, χωρίς αυτό να αποκλείει ένα δικαστήριο να ενεργήσει με βάση τη μαρτυρία 10 συναυτουργού χωρίς άλλη ενίσχυση και μαρτυρία, αρκεί να υπενθυμίσει στον εαυτό του ότι ένας συναυτουργός είναι σπλωμένος μάρτυρας που η μαρτυρία του μπορεί να επηρεάζεται από την σχέση του με το έγκλημα και επομένως είναι επικίνδυνο να βασιστεί στη μαρτυρία του χωρίς ενίσχυση.

15 Επιπλέον η ανάλυση της σχετικής μαρτυρίας ως προς τα γεγονότα που έκρινε το Κακούργιοδικείο ότι συνιστούσαν ενισχυτική μαρτυρία δεν αφήνουν περιθώρια να δεχθεί το Δικαστήριο αυτό ότι το Κακούργιοδικείο εσφαλμένα αποδέχθηκε τη μαρτυρία του M.K.1. Bosleiman και 20 στηρίχθηκε σε αυτή, ενώ αυτός υπήρξε αναξιόπιστος σε τέτοιο βαθμό ώστε να μη δύναται να γίνει αποδεκτή η μαρτυρία του. Ως προς την αξιοπιστία του μάρτυρα αυτού το Κακούργιοδικείο ασχολήθηκε εκτεταμένα και έχοντας κατά νου τις αντιφάσεις στις οποίες προέβηκε, 25 που είναι φανερό απέβλεπαν στην παρουσίαση του ως αμέτοχου στη διάπραξη των αδικημάτων αυτών, αναζήτησε ενισχυτική μαρτυρία πριν ενεργήσει με βάση αυτή.

30 Επιπλέον η απόφαση του Κακούργιοδικείου είναι πλήρως αιτιολογημένη και ως προς την αποδοχή της μαρτυρίας του μάρτυρα αυτού αλλά και γενικότερα στο σύνολο της. Δεν έχουμε καμμία αμφιβολία ότι υπήρχε ενισχυτική μαρτυρία και το Κακούργιοδικείο την επεσήμανε με κάθε δυνατή λεπτομέρεια.

35 Θέματα αξιοπιστίας μαρτύρων εμπίπτουν κατά κύριο λόγο στη σφαίρα ενός πρωτόδικου Δικαστηρίου και είναι

περιττό να πούμε ότι τίποτε δεν υπάρχει στην όλη απόφαση σε σχέση με την προσαχθείσα μαρτυρία, όπως έγινε αυτή αποδεχτή από το Κακούργιοδικείο, που να δικαιολογεί την επέμβαση του Δικαστηρίου σε τέτοια θέματα αξιοπιστίας. Η αντίθεση που υπήρχε στη μαρτυρία του μάρτυρα Bosleiman και των μαρτύρων κατηγορίας Παντελή Σπύρου και Γεώργιου Γεωργίου, αναφορικά με το αν υπήρξε επέμβαση ή όχι στο δοχείο βενζίνης, εξετάστηκε από το Κακούργιοδικείο και προτιμήθηκε εκείνη των δύο μαρτύρων αντί εκείνη του Bosleiman εξ ου, μεταξύ άλλων, και η διαπίστωση ότι ήταν συναυτουργός.

5

Ως προς το θέμα της καταγραφής μαρτυρίας που το ίδιο έκρινε ότι δεν ήταν αποδεχτή, δεν νομίζουμε ότι αυτό αποτελούσε, με οποιοδήποτε κριτήριο και αν εξεταστεί, ουσιαστική παρατυπία, που επηρέασε ή που θα μπορούσε να θεωρηθεί εύλογα ότι είχε επηρεάσει το αποτέλεσμα της δίκης. Ήταν μια ασήμαντη λεπτομέρεια, μάλλον όπως φαίνεται στενογραφικού λάθους, και δεν αξίζει περισσότερης εξέτασης γιατί το Κακούργιοδικείο την απέκλεισε και πουθενά δεν φαίνεται ότι την χρησιμοποίησε σαν μέρος του σκεπτικού της απόφασής του.

10

15

20

Όσο για τον ισχυρισμό ότι έλαβε υπόψη δηλώσεις του ενός των εφεσειόντων εναντίον του άλλου, τέτοιο πράγμα δεν συνέβηκε. Απλώς το Κακούργιοδικείο συνοψίζει στην απόφασή του τη μαρτυρία των δύο εφεσειόντων αλλά δεν υπάρχει τίποτε στο σκεπτικό του ότι χρησιμοποιεί τη κατάθεση του ενός ως στοιχείο εναντίον του άλλου. Στην πραγματικότητα το Κακούργιοδικείο λέγει το αντίθετο. Λέγει ότι δεν θα προβεί σε χρησιμοποίηση της μιας κατάθεσης εναντίον του άλλου. Αυτό που έγινε ήταν η αντεξέταση των εφεσειόντων σε σχέση με τις καταθέσεις που είχαν δώσει στην Αστυνομία, για να φανεί ότι υπέπεσαν σε αντιφάσεις, ένα στοιχείο σχετικό με την αξιοπιστία των.

25

30

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται.

35

Οι εφέσεις απορρίπτονται.